

DE POND E R I B V S

Rogasti itaq; me, uel potius coegisti, ut sententiaẽ te meã certio rem facerem, nõ potui precibus tuis diutius aduersari, cum ob imensum meũ erga te amorẽ, (nec conquirerat Leopoldus Dyckius meus, subinde ad hoc generis studium adhortans, ut totius rei literariã, tum præcipue Iuris professoribus q̃ liberaliter gratificarem) tum quod publica etiã studiorum causa, quam citra præuaricationis notam deserere non possum, me hortabatur, ne freti tantis ducibus Studiosi in utranq; aurem dormiẽtes, uel a uero aberrarent, uel incertiores quã prius, quærendum amplius censerent. Nec uero ferre iniquo animo hoc ipsi debent, qui supra omnem inuidiã aleam positi, quod in se fuit, primi rem foelicissime aggressi sunt, si deinde aliis atq; aliis artificibus inuentum suum clarius illustriusq; reddatur, cõcedant

» mihi, quod etiam parci agricolæ non solent prohibere, ut post optimorum uindemiatorum terga racemationem faciam, illectam ue stipulam post messorum colligam. Tu uale, & lege foeliciter.

In pri